

[Askjær Jørgensen]

Det er trist, at vi skal opleve, at et medlem af det konservative folkeparti kommer herop og mistænkeliggør dansk landbrug, danske husdyravlere, der i menneskealdre, i generationer, har haft ry for at behandle dyrene godt. Det er chokerende, at vi skal opleve det fra et medlem af det konservative folkeparti. Jeg er dybt chokeret.

Mimi Jakobsen (CD):

Jeg har ikke på CDs vegne noget nyt at tilføje til denne meget følelsesladede debat, som har kørt så længe. Jeg skal bare meddele, at CD agter at stemme for det af hr. Karl Møller stillede ændringsforslag, som går ud på et tilsyn af disse anlæg i hvert fald en gang om året. Vi tror ikke, at dette ændringsforslag vil medføre den hær af kontrollanter, som jeg tror fremskridtspartiet mener. Vi mener, det er meget rimeligt. Det er et ømtåligt spørgsmål. Det har været pisket op til nogle temmelig hysteriske diskussioner. Det mener vi ikke har været berettiget, men vi vil da gerne tage brodden af noget af det ved at tilslutte os dette ændringsforslag.

Ebba Strange (SF):

Som det fremgår af socialistisk folkepartis betænkning, stemmer vi imod det her foreliggende lovforslag, og det har vi begrundet i betænkningen. Jeg skal derfor kun her sige, at vi ikke mener, at de ændringsforslag, der er stillet fra kristeligt folkepartis og DKPs side, vil forbedre dyrenes forhold i burene. Det er selvfølgelig meget godt, at der kommer en dyrlæge og kigger til dem en gang om året, men derfor står de stadig væk i disse små skotøjsæsker,

Vi kan ikke stemme for nogen af de stillede ændringsforslag.

Karl Møller (DKP):

Som vi ser dette meget omdiskuterede kontroversielle lovforslag, er selve den ændring, man nu vil foretage, simpelt hen foreslået for at bringe orden på et område, hvor der lovgivningsmæssigt i dag råder anarki, hvis man kan bruge det ord.

Der er to formål. Det ene er at få skabt nogle regler, som sikrer høner i bur en forsvarlig og ensartet beskyttelse, og det andet er at åbne op for en produktionsform, som er mere rationel og effektiv end dem, som er tilladt i dag, altså burdrift. Vi ser ingen mod-

sætninger i, at begge formål og hensyn bliver tilgodeset. Vi mener tværtimod, de forudsætter hinanden. Men når nu loven skal ændres, vil vi have den udformet med bestemmelser, som fremover vil kunne overholdes, i modsætning til den nuværende lov, som jo ikke i praksis fungerer efter lovens ord og bogstav. Siden 1950 har der været forbud mod disse famøse æglægningsbure. Alligevel er der rask væk givet den ene dispensation efter den anden til burdrift, åbenbart i forventning om de lovændringer, som nu er foreslået.

Med det ændringsforslag, som kommunisterne har stillet om indførelse af et offentligt tilsyn med de bure, som tillades oprettet, vil vi sikre, at de nye bestemmelser, de regler og forskrifter, man i stor udstrækning har fundet frem til, også bliver overholdt.

Jeg har ikke de nøjagtige tal, men jeg har fået oplyst, at omkring 40 pct. af de æg, som i dag produceres og sælges, faktisk er buræg, og for os drejer det sig om at sikre de burhøner, som altså findes i stort tal i Danmark – mange af dem eksisterer under langt ringere fysiske forhold end de normer, som nu bliver opstillet – en forsvarlig beskyttelse. Jeg tror, uden at være kender på dette område, at de forskrifter, som man har opstillet for burene i sådan mere eksterne mål, er rimelige. Det skulle være de bedste i verden, og de er i hvert fald efter min opfattelse bedre og mere hygiejniske end de forhold, som de tilladte produktionsformer giver hønsene. Jeg har altså tiltro til, at den side af sagen er i orden.

Når det kommer til kontrollen med sikkerheden for, at disse forskrifter bliver overholdt i praksis, er jeg nok så tvivlende. Vi har f. eks. fjerkræbranchens utvetydige udtalelser om, at de opstillede normer ikke er meget bevendt, når det drejer sig om konkurrence osv., og jeg føler mig overbevist om, at et løbende, uanmeldt offentligt tilsyn vil have en udmærket præventiv virkning over for eventuelle forsøg på at springe over, hvor gærdet er lavest.

I lovforslagets bemærkninger står der ganske meget om tilsyn og kontrol. Der står faktisk så meget, at når det ikke er med i det endelige forslag, skyldes det nok ene og alene, at ministeren i sidste øjeblik har indgået et ganske dårligt kompromis. Man har taget noget større hensyn til fjerkræavlerne, end man har til dyreværnsforeningernes repræsentanter i de arbejdsgrupper, som har arbej-